

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 258/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. S. M., trvale bytom N. M. nad V., vo veci porušenia jej základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok upraveného v čl. 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 25 písm. c) Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach postupom a uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 182 z 9. júna 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. S. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. novembra 2003 doručená sťažnosť JUDr. S. M., trvale bytom N. M. nad V., (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci porušenia jej základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok upraveného v čl. 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 25 písm. c)

Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach postupom a uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) č. 182 z 9. júna 2003.

Sťažovateľka sa 24. januára 2003 zúčastnila výberového konania na obsadenie miesta sudcu Okresného súdu v Trenčíne (ďalej len „okresný súd“) vyhláseného Krajským súdom v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“). Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že po skončení výberového konania jej bolo oznámené, že ho úspešne absolvovala. Následne jej bolo listom krajského súdu č. Spr. 251/2002-OÚ z 1. júla 2003 oznámené, že na vymenovanie na funkciu sudcu okresného súdu nezískala v súdnej rade dostatočný počet hlasov.

Sťažovateľka nepovažovala oznámenie krajského súdu po obsahovej stránke za vyčerpávajúce, keďže neobsahovalo číslo uznesenia súdnej rady ani dôvody, pre ktoré nezískala dostatočný počet hlasov, a preto listom z 23. júla 2003 požiadala súdnu radu, aby jej bol oznámený dôvod, pre ktorý nezískala dostatočný počet hlasov. Podpredseda súdnej rady JUDr. J. H. odpovedal na list sťažovateľky listom z 22. septembra 2003, v ktorom okrem iného uviedol:

„Súdna rada SR na svojom zasadnutí 9. júna 2003 uznesením číslo 182 konštatovala, že Váš návrh na menovanie za sudkyňu Okresného súdu Trenčín nezískal potrebný počet hlasov (4 hlasy), pri potrebných 10-ich hlasov.

Keďže hlasovanie je tajné, nedá sa zistiť konkrétny dôvod prečo ste nezískala potrebný počet hlasov, nakoľko výsledok hlasovania jednotliví členovia pri tajnom hlasovaní nezdôvodňujú“.

Sťažovateľka v sťažnosti namieta, že „Súdna rada SR výsledky úspešného výberového konania na funkciu sudcu na Okresný súd Trenčín bez akéhokoľvek logického, morálneho alebo právneho dôvodu anulovala a svojim ďalším postupom mi neumožnila v rozpore s čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy SR uchádzať sa o funkciu sudcu na Okresný súd Trenčín za rovnakých podmienok.“.

Podľa názoru sťažovateľky by súdna rada mala mať vo svojom rokovacom poriadku ustanovené, z ktorých vážnych dôvodov možno úspešného absolventa výberového konania na funkciu sudcu nenavrhnúť na vymenovanie prezidentom Slovenskej republiky. Nerovnosť podmienok oproti ostatným kandidátom na funkciu sudcu vidí sťažovateľka v tom, „že iní úspešní absolventi výberových konaní boli schválení Súdnou radou SR na vymenovanie na funkciu sudcu prezidentom SR. Tým sa dostali do výhody oproti mne.“.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vo veci jej sťažnosti prijal nasledovný nález:

„Konaním a uznesením Súdnej rady SR č. 182 zo dňa 9. júna 2003 pri rozhodovaní o predložení návrhu kandidáta na funkciu sudcu Okresného súdu Trenčín prezidentovi SR boli porušené základné práva JUDr. S. M. zakotvené v čl. 30 ods. 4 vo vzťahu k čl. 12 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 25 písm. c) Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach tým, že jej nevytvorila rovnaké podmienky prístupu kandidátov na funkciu sudcu.“

Ústavný súd zrušuje uznesenie Súdnej rady SR č. 182 zo dňa 9. júna 2003 v časti týkajúcej sa rozhodovania o predložení návrhu JUDr. S. M. na sudcu na Okresný súd Trenčín prezidentovi SR.

Ústavný súd prikazuje Súdnej rade SR, aby bol obnovený stav pred porušením základného práva JUDr. S. M.

Ústavný súd prikazuje Súdnej rade SR zakotviť do rokovacieho poriadku také procesné pravidlá pri rozhodovaní o úspešných absolventov výberových konaní na funkciu sudcu, ktoré by taxatívne určili, v ktorých prípadoch Súdna rada SR nepodá návrh na vymenovanie na funkciu sudcu prezidentovi SR.“.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) návrh na začatie konania predbežne prerokuje bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že „...doručením oznámenia Krajského súdu v Trenčíne, ktoré bolo neúplné a bolo len konštatovaním stavu hlasovania na menovanie sudcu na Okresný súd v Trenčíne nenastal okamih opodstatnenosti podania sťažnosti. Až vyjadrením podpredsedu Súdnej rady SR JUDr. H., kedy som sa dozvedela, že rozhodnutie Súdnej rady SR bolo zahrnuté do uznesenia č. 182 a že v tejto veci sa rozhodovalo dňa 9. 6. 2003, nastal okamih opodstatnenosti podania sťažnosti.“

Z dikcie citovaného ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyplýva, že dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti začína plynúť pri rozhodnutí odo dňa nadobudnutia jeho právoplatnosti a pri opatrení alebo inom zásahu odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o nich dozvedieť.

Podľa názoru ústavného súdu lehota na podanie sťažnosti začala sťažovateľke plynúť doručením listu krajského súdu z 1. júla 2003, v ktorom jej bolo oznámené, že na vymenovanie na funkciu sudcu bez časového obmedzenia nezískala v súdnej rade potrebný

počet hlasov. Od tohto dňa sa totiž sťažovateľka v súlade s dikciou § 53 ods. 3 druhou vetou zákona o ústavnom súde mohla dozvedieť o namietanom uznesení súdnej rady.

Keďže lehotu uvedenú v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nemožno odpustiť, pričom sťažovateľke táto lehota do dňa doručenia jej sťažnosti ústavnému súdu preukázateľne uplynula, ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2003